

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-11-24)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-11-24)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 153. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010151.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

d. 24. November 1862.

Det er virkelig ganske kort siden, at De saae min Haand, og dog overraskes jeg i Aften ved at finde Skimmel over mit Blæk; heraf kan sees, at naar jeg ikke skriver til Dem, skriver jeg slet ikke. De opfordrer mig atter til at dyppe Pennen, og jeg lyder, men Sandheden til Ære vil jeg dog nu tilstaae, at selv om denne Opfordring var udeblevet, havde jeg i Aften sendt Dem et lille Budskab til Tak for Olaf Hansens Bog.¹ Den har meget interesseret mig. Vinje er jo især en mærkelig Figur, og de to Digte, som findes aftrykte, finder jeg udmærket smukke. Jeg kan dog ikke lade være at bedrøves over, at Norge kjæmper for et selvstændigt Sprog, Normændene blive os derved mere fremmede, og det stakkels danske Maal læst af endnu færre Læsere, end alt er Tilfældet. At et norsk Sprog vil komme istand, derom føler jeg mig overbeviist. Tak for, at De gjorde mig bekendt med denne Bog.

De spørger, om det var mig en Plage i Aftes at have Besøg? Jeg har i Dag bebreidet mig, at jeg misbrugte Deres Øine ved en Læsning, som jo ikke kunde have nogen Interesse for Dem. De er rigtignok usigelig god imod mig ved at føie mig i mine Ønsker, enten de saa ere billige eller ikke; har jeg saaledes ikke plaget Dem i Aftes, har De visselig ikke plaget mig. Naar jeg kommer tidligt hjem fra Theatret, vil jeg af og til benytte Deres gode Tilbud.

Hvad Prologen angaaer, underkaster jeg mig Deres og Martensens Beslutninger i Eet og Alt. „Den fangne Dronning” klinger jo saare skjønt.² Naar man seer sig om, er De selv et Stykke af en Digter. Har De aldrig skrevet Vers? Det er et Samvittigheds Spørgsmaal, vil De vel sige? men jeg gad dog nok vidst det; jeg skal være saa beskeden, at jeg ikke skal spørge til hvem.

Oversættelsen blev givet Jf. Beyer 1859, eller rettere sagt mig, fordi jeg ikke var tilfreds med hendes Oversættelse; det var en Kjærligheds Gjerning af Heiberg mod mig, thi sligt fik man ham ikke saa let til at indlade sig i, thi det var et Arbeide, vanskeligere end de Fleste formode.³ Ak havde han dog seet mig udføre denne Bolle, hvorom vi havde havt saa mange Samtaler; jeg haaber han vilde have havt Glæde deraf.

I Aften har Maleren været hos mig med den bedrøve-s. 154lige Efterretning, at Summen, hvad Maleriet vil komme til at koste ved Huuset, langt overstiger, hvad vi have tænkt os. Jeg bad ham gaae til Dem for at modtage Besked, om vi tør indlade os herpaa eller ikke. Man kan jo indrette det Hele simplere; de gode Aander flytte ligesaa gjerne ind i et simpelt malet Huus som i et rigt malet; giid de blot vil flytte ind med mig! Var jeg en „Tante Anna”, saa kom de nok, det er Sagen, dog en Natviol bliver ikke let til en Rose. Det falder mig ind, De har vist aldrig seet en Natviol? Den lille graae Blomst, der kun dufter om Natten, har jeg virkelig ikke saa lidt Lighed med, men denne Lighed maa De dog ikke søge efter at finde i Morgen Aften, naar De seer mig som Fru Møller.¹ ...

Jeg sov fortræffeligt i Nat og drømte i et væk; Sjælen var altsaa i Virksomhed, uafhængig af Legemet, og det synes mig altid en Trøst, at de To kan være uafhængige af hinanden.

God Nat min trofaste Ven og Tak for al Deres Godhed mod

Deres hengivne
Veninde.